

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Ignatij martyrio, & eius epistolis. Cap. XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

Quod Romanorum Ecclesiam, quartus post Clementem Evaristus gubernavit.

CAP. XXVIII.

CLEMENS vnus ex episcoporum Romanorum numero, cum nouem annis docendo verbo Dei diligentem curam adhibuisset, ministerio suo & officio Euaresto concredito, tertio anno huius, quem dixi, imperatoris diem suum obiit.

Quod Hierosolymorum Ecclesiam, tertius post Simeonem Iustus rexerat. CAP. XXIX.

PORRÒ autem cum Simeon ad eum modum, què monstrauius, extremum spiritum martyrio effudisset, Hierosolymis sedem episcopalem, Iudæus quidam, nomine Iustus, vnus ex infinitis illis, qui erant ex circuncisione, quiq̃ ad fidem Christi id temporis se translulerant, proxime occupauit.

De Ignatij martyrio, & eius epistolis.

CAP. XXX.

ISDem temporibus Polycarpus, qui magna fuit cum Apostolis familiaritate & notitia coniunctus, in Asia floruit, & Smyrnenſis ecclesie episcopatum, eorum suffragiis, qui Dominum vidissent, quiq̃ eius fuissent ministri, obtinuit. Cuius ætate Papias ecclesie, quæ est Hierapoli, episcopus, magna fama & celebritate fuit: vir planè cum omnium aliarum artium scientia disertissimus, tum cognitionis sacrarum literarum non ignarus. Ignatius item, qui est ad nostram vsque memoriam multorum ore & sermone prædicatus, post Petrum successionem secundus episcopatum Antiochiæ sortitò capit, Fertur porro hunc ex Syria ad urbem Romam amandatum, bestiis prædam & laniatum, ob testimonium, quod Christo perhibuisset, esse proiectum.

Quin etiam cum iter per Asiam faceret, licet attentissima cura à Satellitibus, qui illum ductabant, obseruaretur, ecclesias tamen cuiusque ciuitatis, ad quam fortè proficisceretur, familiaribus colloquiis, piisque hortationibus confirmauit; ac primum vt hæreses, quæ

quæ iam tum primo nasci & emergere cœperunt, maximè
 præcauerent, sedulo admonuit: deinde hortatus est vt
 apostolorum traditioni mordicus adherescerent: Quam
 quidem asseueranter testificatus, quò tutius posteritati
 referuaretur, necessariò scriptis mandandum existimauit.
 Qui, vt Smyrnam venit, vbi erat Polycarpus, vnã epi-
 stolam ad Ecclesiã Ephesianam scribit: in qua Onesimi,
 qui ibidem pastor fuit, mentionem facit. Aliam autem ec-
 clesiæ, quæ erat Magnesiæ (quæ ad fluuium Meandrum sita
 est) misit: in qua rursus Daman episcopum in memoriam
 redigit. Ecclesiæ item Trallianæ aliam, in qua Polybiũ,
 qui tum ibi præfuit, inserit. Ecclesiæ porrò Romanę de-
 dit literas, in quibus illos impensè hortatus est, ne mar-
 tyrium illius deprecando ipsum spe optata, quam animo
 habebat, vllò modo priuarent. Ex cuius literis, ea, quæ ad
 istarum rerum explicationem nonnihil videantur adferre
 adiuuenti, in medium proferre non alienũ arbitror. Ista
 igitur scribit hoc pacto. Ex Syria Romam versus iter in-
 situens, terra, mariq;, noctu, interdum cum bestiis cõfugo,
 decem leopardis arcè colligatus, hoc est sarcellitibus, qui
 ad me asseruandum opponuntur. Qui sanè multis à me
 beneficiis affecti, multò sunt deteriores seuioresq;. Eorũ
 iniuriis, quibus me affligant, indies magis magisq; erudi-
 or. Verũ ne ob id quidem iustificatus sum. Optarem iam
 bestiis illis frui, quæ ad me dilaniandum paratæ sunt.
 Mihi est in votis eas breui reperire: quas planè blandè
 compellabo, vt me carptim & absq; mora deuorèt. Neq;
 à me dentes abstineant, vt à quibusdam, quos metu per-
 cussa, non auderent attingere. Quod si illæ recusent me
 adoriri, ego ipse eas instigabo. Date vos mihi veniam.
 Quid mihi sit profuturum, equidem non ignoro. Iam in-
 cipio Christi discipulus esse, facessat à me rerum omniũ
 siue oculis subiectarum, siue eorum aciem fugientium ad-
 miratio, vt Iesum Christum assequar. Ignis, crux, bestiarũ
 conflictationes, ofsium distractiones, concisiones mem-
 brorum, totius corporis tanquam molitæ farinæ attriti-
 ones, omnia denique suppliciorum genera à diabolo ex-
 cogitata in me coaceruentur, vt Iesum Christum dun-
 taxat adipiscar. Ista ex ciuitate quæ Smyrna dicitur quam

EUSEBII HISTORIAE

monstrauimus) ad ecclesias à nobis enumeratas perferri
 pfit. Iam verò Smyrna longius aliquantò profectus, ex
 Troade scribens, nò solù cum his, qui erāt Philadelphie,
 sed etiam cum ecclesia Smyrnenſi & ſeparatim cum poly-
 carpo, qui illi eccleſiæ præfuit, familiariter per literas
 collocutus eſt. Cui, cum virum ſpectatum & apoſtoli-
 ca virtute præditum eum eſſe pro certo cognoſce-
 ret, eccleſiæ Antiochenæ gregem, ſicut paſtorem inge-
 nuum & fidelem decebat, commendauit: arbitratus ſanè
 illum omni ſtudio & diligentia curam illius habiturum.
 Idem dum ad Smyrnenſes ſcribit, quibusdam de Chriſto
 testimoniis (quæ vnde ſumpſerit, planè neſcio) vtitur.
 Ego, inquit, ipſum dominũ poſt reſurrectionem in carne
 apparuiſſe noui, & credo verè eum fuiſſe. Qui cū ad di-
 cipulos, qui erant cum Petro, acceſſit, ſic illos alloquitur.
 Accipite, tractate, & videte, quod ſpiritus corporis ex-
 pers non ſum. Et ſtatim illum manibus contrectabant, &
 credebant. Huius porrò martyrij non ignarus erat Ire-
 næus, qui epistoſarum illius ita meminerit. Quidam è no-
 ſtris cum per testimonium, quod Deo perhibuerat, eſſet
 ad beſtias condemnatus, ſic locutus eſt: Dei frumentum
 ſum, & beſtiarum dentibus molor, vt purus & ſyncerus
 panis reperiar. Adde huc Polycarpum, qui de illis ipſis
 Ignatij rebus in ea epistoſa, quæ fertur ab eo ad Philip-
 penſes ſcripta, ſic verba facit. Obſecro vos omnes, vt
 obſequium, quibus debetur præſtetis, vt omnem patien-
 tiam exerceatis, cuius exemplum oculis aſpexeritis, non
 in beatis ſolum, Ignatio, Ruſo, & Zoſimo, verum etiam,
 cum in aliis è vobis, tum in ipſo Paulo & reliquis apo-
 ſtolis: pro certo perſuaſi, quòd omnes hi non in vanum
 cucurrerunt, ſed in fide & iuſtitia, & quòd in locum illis
 debitum profecti ſunt, iamque verſantur cum domino,
 cuius afflictionum facti erant participes. Neque enim
 huius ſeculi amore flagrabant, ſed domini: qui & pro
 nobis mortem oppetiit, & propter nos à Deo reſuscita-
 tus eſt. Et paulò poſt. Scripſiſtis, inquit, ad me tum vos,
 tum Ignatius, vt ſi quis fortè in Syriam iter caperet,
 veſtras eo proferret literas. Quòd quidem vel ipſe fa-
 ciam, ybi tempus idoneum naſtus fuero, vel ille, qui ſic
 pro

*Iren. 5.
 li. fol. 335*

pro vobis nuncium illo prolaturus. Ignatii epistolas ad nos ab eo missas, & alias, quas apud nos habebamus, ad vos, sicuti precepistis, misimus. Quæ quidem sunt huic nostræ epistolæ subiunctæ, è quibus multum percipere poteritis utilitatis. Nam fidem, patientiam, & alia quæq; ad adificationem fidei, quæ est in dominum nostrum, pertinentia, complectuntur. Sed de Ignatio hæcenus: cui in ecclesiæ Antiochenæ episcopatum successit Heros,

De Evangelistis, qui eousque claruerunt.

CAP. XXXI.

Quadratus item inter eos, qui gloriæ & virtutis splendore iisdem temporibus præstabat, numeratur. Quem ferunt simul cum Philippi filibus dono prophetiæ illustratum. Et præter istos, alij complures erant eadem ætate per celebres: qui quidem & apostolis proximè successerunt, & tanquam discipuli tantorum & tam insignium virorum eximia & diuina virtute decorati, ecclesiarum fundamentis ab apostolis ubique locorum præclare iactis, structuram concinnam illam quidem adiunxerunt: qui & plenius cumulatiusque amplificauerunt prædicationem verbi diuini, & salutaria regni cælorum semina fusè lateq; per vniuersum orbem disseminarunt. Etenim plerique omnes discipuli, qui eo tempore vixerunt, ardentiore cælestis sapientiæ studio amoreq; incensi, & præ quodam diuini verbi desiderio animis perculsi, præceptum Seruatoris antea traditum exquisite executi sunt: & his qui opus indigebant, facultates suas libenter impertierunt. Deinde à domiciliis suis peregre profecti, munus obierunt euangelistarum, atque iis qui ne adhuc quidem omnino verbum fidei audiissent, Christum prædicare, & scripturas sanctorum euangeliorum tradere omni cura & cogitatione studuerunt. Qui cum in locis quibusdam peregrinis, fidei duntaxat iecissent fundamenta, pastoresq; alios constituisserunt, illisque curam eorum, qui ad fidem nuper erant adducti, doctrina Christi sedulo excolendorum commisissent, ipsi ad alias regiones, gentesq; cum gratia & virtute diuina se contulerunt. Quippe virtutes permulte admirabiles, & miracula sacrosancti spiritus ope per eos ad id usque temporis gerebantur:

ita vt